

обычай въ твоѣ та душа, и оутвердилсе въ тебе катò еднà бóлѣсть, дѣто се мѣчно и злекѣвѣва, и ли е со всѣмъ неисцѣлѣма. Нò шò колкш ѣма да се раскѣю-кашъ (пѣшманѣшъ) когà ти дòйде злà та смѣрть, и ишчѣнешъ шò тòлà живòтъ, и шò корàтъ ти се дòшѣвни те òчи, тогà ще вѣдишъ òныя, дѣто не сà повѣрѣвали ко Хрѣтà, кàкъ се стрàшнш и òкàлннш прѣмàтъ, и òсѣждàвãтъ.

Ѣр. Прорòкъ Мшòсѣй въ пàтã та кнѣга зарàчã ни, и дѣмã: защò въ послѣдни те дни ще ны разсѣе Гдѣ во всѣчки те изыцы [д. ст. кз.], коò то и ѣзъ свидѣтельствѣвамъ, и не шò вѣргамсе, нò на дрѣго мѣсто дѣмã: заскѣдѣ-телствѣю вãмъ днѣсь нѣбомъ и землѣю, ѣкш погѣвелѣю погѣвнѣте, ѣще преврãтѣса сѣрдце вãше, и поклонѣтѣса и нòмѣ Бòгѣ, рãзвѣ Бòгã вãшегѣ (д. ст. зѣ. до дѣ.) сѣрѣчь заповѣдѣва ми, да не повѣрѣвамъ въ дрѣгòгò Бòгã, и ли да наи-менѣкамъ. рãзвѣ Бòгã нàшегò. Прòче не ѣли ми тѣжко, да òстãвимъ Бòгã зãкòннòгò, когòто и ты свидѣтельствѣвашъ, защòто е Бòгъ иштинный, и да се по-клòнимъ Бòгѣ млàдомѣ, когòто не знãмъ шò гдѣ е. Кòй е прòче òнãй, дѣто ме оуѣрѣва, защòто е иштиннш тòй Хрѣтòсъ, за когòто прорòцы те прãвш дѣмãтъ, и ли е дрѣгъ нѣкой, и òще не е дошѣлъ?

С. Понѣже твой те прорòцы не вѣрѣвашъ, дѣто дѣмãтъ иштина та, когò дрѣ-гòгò ще повѣрѣвашъ? кòйто глѣда со своѣте òчи, и не вѣрѣва, кàкъ ще повѣ-рѣва на дрѣгòгò дѣмѣ те? Рѣкãлъ си за мòегò Хрѣтà и Бòгã, защò не е воз-мòжно, никòгдà да повѣрѣвамъ въ нòвòгò Бòгã. и ѣвно е, защòто ти е оумò потемнѣнъ, зарãдѣ товã дѣмãшъ тыã дѣмѣ: Понѣже слòво то Бòгã и Òцã, пò-млãдã Бòгã наричãшъ, кòйто е шò Òцã прѣжде вѣкъ рождѣнъ, и шò когòто се е создãло нѣбò то и землã та, и всѣчко щò ѣма въ нѣхъ. Òвãче и товã да ти покãжемъ, защò безъ сегò млàдòгò Бòгã, (дѣто дѣмãшъ ты) Бòгъ и Òцъ нѣщò не сотворѣ. Слѣшай и дрѣго да ти кãжемъ: когà нѣкой чòловѣкъ, цãрь да речѣме, и ли дрѣгъ нѣкой, ãкò е нѣмъ, и не мòже ни мãлкò да шòговòри, кàкъ мòже да издãдѣ своѣ те закѣпãнѣя на òвѣрѣнѣя нàрòдъ, и ли да си зѣме прãведно то, да и ли да дѣмã нѣщò, за да го òвѣчã светò и чòловѣцы те мѣ?

Ѣр. Ѣвно, защò нѣщò не мòже да стòри, рãзвѣ сãмш ãкò знãе кнѣга, и сã мѣлчãнѣ да пѣше на свѣтокъ, òновã щò ѣска, и да го покãже на чòловѣцы те. и такà да вѣва щò ѣска.

С. Æ ãкò ли не знãе кнѣга и пѣсмо, щò вѣва?

Ѣр. Ѣвно, защò òстãнѣва со всѣмъ недѣйствѣтеленъ, и бездѣленъ.

С. Бòгъ прòче со слòво то ли си рѣче, и выдѣ всѣчко, и ли сã мѣлчãнѣ, и сã нѣкое хòдòбѣство?

Ѣр. Со слòво то своè и повелѣнѣе.

С. Пѣше прорòкъ Дãвѣдъ: слòвомъ Госпòднимъ небесà оутвердѣшãса и прò-чã: товã слòво намѣрѣваме нѣе, защò въ послѣдни те времена, шò сѣме то Дãвѣ-довò стãнà чòловѣкъ, зарãдѣ нàше то спасѣнѣе, и познãваме го, защòто е едѣнъ